

Postvæsenets Vedkommende formindskedes Indtægten ved den Takstnedsættelse, som allerede var planlagt af den forrige Regering, og som udgør 6 Mill. Kr., men en væsentlig Del af de 6 Mill. Kr. er, som jeg tidligere har anført, indvundet dels ved Reduktioner paa Tjenestemandsløven, dels ved forskellige Besparelser bl. a. ved Sammenlægning af Post- og Telegrafvæsen.

Jeg kommer derefter til at sige nogle Ord om § 5, Skatteparagraffen. Som ærede Medlemmer vil se, har man, trods de ugunstige Ligningsresultater for Indkomst- og Formueskatten, som for Skatteaaret 1927—1928 kun tillader at regne med en Indtægt af ca. 94 Millioner, ikke behøvet at reducere det Beløb af 105 Millioner, som er opført paa det oprindelige Finanslovsforslag. Dette Beløb var, hvad jeg kun kan udtale mig meget anerkendende om, særdeles forsigtigt ansat, man havde her, om jeg saa maa sige, foruddiskonteret den Nedgang i Udbyttet af Skatten, som ogsaa var at forudse. Man har altsaa ikke behøvet at foretage nogen Forandring i dette Beløb paa 105 Mill. Kr.; den foreslaaede ekstraordinære Reduktion af Udbyttet af Formue- og Indkomstskatten paa 9 400 000 Kr. skal jeg senere vende tilbage til. Men altsaa, disse 105 Mill. Kr. bliver staaende som Grundbeløb. For de fleste øvrige Skattebeløbs Vedkommende har det derimod været nødvendigt at regne med lavere Beløb end dem, der er opført paa det oprindelige Finanslovsforslag. Ejendomsskyld og Grundskyld har givet en Mindreindtægt af 600 000 Kr., Forlystelsesskatten 1½ Mill. Kr. mindre, Tillægsafgiften paa Spiritus 3 Mill. Kr., Restaurationsafgiften 1 Mill. Kr., Chokoladeskatten ½ Mill. Kr. Til Gengæld kan Toldafgifterne ansættes ca. 12 Mill. Kr. højere. Det er dels Luksustoldlovens Forlængelse m. m., som har muliggjort dette — herved indvindes ca. 10 Millioner —, dels en forøget Indførsel. Tillægsafgiften for Vin kan opføres med 1 700 000 Kr. paa Grund af den midlertidige Lov, som gælder for Finansaaret 1927—1928.

Hovedresultatet bliver da, at Indtægten paa § 5 forøges fra 341 923 000 Kr. til 348 293 000 Kr. Dette Resultat berøres jo kun i ringe Grad af den foreslaaede 10 pCt.'s Nedsættelse af Indkomst- og Formueskatten, 10 pCt. af den anslaaede Indtægt i Skatteaaret 1927—28, idet der til Gengæld for denne Mindreindtægt er opført en Indtægtspost paa 9,1 Mill. Kr., som udgør det Beløb, hvormed Valutaafgiften i Henhold til Decemberloven af 1924 overskrider det Beløb, der er medgaaet til Dækning af Statens

Gæld til Nationalbanken i Anledning af Overtagelsen af Preferenceaktierne i Landmandsbanken. Disse 9,1 Mill. Kr. føres til Udgift paa § 26 og til Indtægt paa § 5.

Skattenedsættelsen vil foregaa paa den Maade, at der fra den personlige Indkomst- og Formueskat drages 20 pCt. af den første Halvaarsrate, som jo forfalder den 1. Oktober. Dette er det sædvanlige; der er Undtagelser ganske enkelte Steder, men det er det sædvanlige, at den halvaarlige Rate forfalder 1. Oktober. Derfra vil der være at drage 20 pCt. I København vil Maanedsraten for Oktober, der akkurat udgør $\frac{1}{10}$ af Skatten, bortfalde, og for Selskabskattens Vedkommende, der i Løbet af Oktober Kvartal opkræves for hele Skatteaaret, gives der en Nedsættelse af 10 pCt. af det aarlige Skattebeløb.

Hvad nu hele denne Fremgangsmaade angaar, maa jeg sige, at der allerede tidligere, allerede i den foregaaende Samling, har været Enighed mellem tre Partier om, at Valutaafgiftens Overskud skulde anvendes til en Lettelse af de offentlige Byrder, Takster, Skatter og Afgifter. Dette er for Venstres Vedkommende blevet udtalt af mig som Ordfører for mit Parti ved den Dagsordensforhandling, vi havde i Slutningen af den foregaaende Samling. Det er blevet udtalt paa det radikale Partis Vegne, først vistnok af det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes) og derefter af hans Partifæller i Folketinget, og fra konservativ Side har man jo allerede i forrige Samling stillet Forslag om Tilbagebetaling af i hvert Tilfælde den Del af Valutaafgiftens Overskud, der var ydet som Indkomst- og Formueskat. Der har altsaa været Enighed allerede i længere Tid mellem tre Partier om, at Overskuddet af Valutaskatten skulde have denne Anvendelse og ikke den Anvendelse, som oprindeligt var bestemt, hvis der skulde blive et Beløb tilovers, der ikke var nødvendigt til Dækning af Gælden til Nationalbanken, nemlig til Styrkelse af Kassebeholdningen. Dette er ikke at opfatte saaledes, at Regeringen eller — tror jeg, jeg tør sige — noget af de tre Partier underkender Betydningen af at reducere Statsgælden ved ekstraordinære Afbetalinger, det anser vistnok alle for særdeles fortjenstfuldt, men man er klar over, at vi lever i en Krisetid, og i en Krisetid maa meget, der under normale Forhold vilde være heldigt og rigtigt, vige for mere paatrængende Hensyn, og der er ikke noget mere paatrængende Hensyn at tage i denne Krisetid end Hensynet til at lette de offentlige Byrder af forskellig Art. Denne Enighed, der, som sagt, har